

der en Fæstning. Derimod har jeg sagt, og det er ogsaa min Afgt. forsaavidt jeg da maatte være i den Stilling, jeg nu beklæder, til sin Tid at gjøre Forslag til en Sikkring af Kjøbenhavn mod Overrumpling, Noget, jeg gjerne vilde bidrage til at gjøre saa billigt som muligt og saaledes, at Kjøbenhavn kan yde Hæren en nogenlunde god Støtte. Det er nemlig min Overbevisning, at Hæren først og fremmest bør søge her paa Sjælland at modtage en angribende Fjende ved Landingsstedet, thi deri ligger en uhyre Styrke; derefter maa Hæren søge at optage Kampen i en tilbager trukken Stilling, og Kjøbenhavn maa da i Mellemtiden være sikker mod Overrumpling af en endog saa mindre Styrke, som mulig kunde være gaaet i Land et eller andet Sted. Som jeg har bemærket, er Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning omtvistet, og jeg erkjender gjerne, mine Herrer, at Spørgsmaalet om Udstrækningen af en Sikkring mod Overrumpling for mig staar noget tvivlsomt. Ligeledes er det mig ikke ganske klart, hvor det Punkt i Sylland-Fyen, som jeg har hentydet til, skal anlægges, og ogsaa andre Forhold, som mulig kunne forhindre, at man der strax kan sætte Spaden i Jorden. Jeg er derfor, idet jeg visselig skal overveie disse Punkter, foreløbig vejen tilbage for dem; men disse Disjunktspunkter ere jo saaledes kun udstødte noget. — Det Forslag, jeg har forelagt det høie Thing, er et saadant ogsaa i finantsiel Henseende — hvilket jeg kan overbevise mig om ved Forhandling med Finantsministeren — at det lader sig udføre i 7 Aar; men min Mening er dog ganske vist ikke den, at jeg eller nogen Krigsminister skal lægge Hænderne i Skjødets disse 7 Aar med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der videre er at gjøre. Jeg har indrettet Planen saaledes, at vi have fuldt Arbejde i de første 4 Aar med de Kræfter, vi dels have til Raadighed og dels ville faae, naar den af mig forelagte Revisionslov gaar igjennem, saaledes som jeg venter; min Mening er, at man da inden Udløbet af disse 4 Aar skulde komme med Forslag i de andre Retninger, for at man da derefter pæbliskelig kan tage Sagen i Haanden. Jeg har altid været og er af den Anskuelse, at de Befæstningsanlæg, som jeg har forelagt her for Thinget, ere saadanne, som ville give Landet en væsentlig Styrke, og jeg har troet, at de fleste vilde slutte sig til Regjeringen om at søge først at sikre Kjøbenhavn imod Søfiden. Ganske vist har jeg hørt Uttringer om, at det vilde være farligt og provocerende at bygge dette Fort paa Middelgrunden, og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Woffen) ansøgte flere Grunde herfor, dels at Kjøbenhavn var Regjeringens Sæde, dels at den var en stor Handelsstad og Oplagsstedet for vort Krigsmateriel. Dette var Altsammen Noget, som skulde tale imod, at vi søgte at sikre Kjøbenhavns Stilling imod Søfiden, men jeg kan ingenlunde dele denne Anskuelse, og det

Samme er jo ogsaa udtalt fra flere andre Sider; jeg tror, at den Kalamitet, at en fjendtlig Pantserflaade kan nærme sig Kjøbenhavn og ad denne Vej søge at lægge et stort Pres paa Regjeringen, vil i det Væsentligste være fjernet, naar man har Dinene aabne for, at det dog ikke gaar saa ganske let; og det er min Anskuelse, at naar vi have et saadant Fort liggende paa Middelgrunden, vil derved, skjønt der ganske vist ikke vil være given os nogen fuld Betryggelse — det har jeg udtrykkelig udtalt, og det staar ogsaa i Motiverne — dog være givet os en stor Styrke, naar Hæren og Flaaden — hvad der jo altid har været Tilfældet, og med Guds Hjælp ogsaa altid vil blive det — virke i god Forening. Jeg har nævnt for de Herrer Dybberne og Afstandene, og jeg har ogsaa hentydet paa, at det Fort, som jeg nærmest vil komme til at foreslaa efter dette, vil være et Fort, som vil komme til at ligge i, hvad jeg kaldte de sydligere Regioner. Det er mig ikke fuldtændig klart, hvor det bør ligge; men jeg har udtalt, at dets Bestemmelse skulde være at kunne sikre os imod, at fjendtlige Pantserfibe kunne lægge sig ind i Søalegrunden, og jeg har god Grund til at tro, at dette Fort vilde kunne anlægges paa saa fladt Vand, at det langt fra vil blive af den Styrke som Fortet paa Middelgrunden og altsaa langt fra saa dyrt. Jeg tror, at det var det samme ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgkreds, der ligesom andre ærede Medlemmer, lagde overordentlig stærkt Bægt paa Torpedo- og Minevæsenets Udvikling; jeg tror dog imidlertid ingenlunde, at dette alene vil være tilstrækkeligt, thi jeg maa gjøre de Herrer opmærksomme paa, at Torpedovæsenet hyppig maa staa i Forbindelse med en god Artilleriild, da i modsat Fald Torpedoerne eller Minerne vil kunne fjernes og altsaa ikke komme til at gjøre den Effekt, som de bør gjøre, og som vi vente os af dem; man kan ikke begrunde et Forsvar paa Torpedovæsenet alene, men derimod vel paa Torpedovæsenet i Forbindelse med et activt Forsvar. Det er disse almindelige Bemærkninger, mine Herrer, som jeg havde at gjøre i Anledning af denne 1ste Behandling af Sagen, og hvori jeg ogsaa tror, at de væsentligste af de forskjellige Udtalelser, som have fundet Sted, ere blevne berørte. Jeg har ingenlunde, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, vist mig vakkende; jeg holder fuldkommen fast ved, hvad jeg tidligere har udtalt, men jeg erkjender frit, at jeg ikke tror, det kan nytte at tænke paa at begynde med Arbejder, hvorom der i forskjellige Punkter endnu er saa stor Divergens; det er aldeles ikke noget Kompromis fra min Side, thi, hvad jeg har foreslaaet, er min faste og gennem Aar rodfæstede Overbevisning. De Forter, som jeg har foreslaaet anlagte udenfor Kjøbenhavn ved Havnestæderne, har man ikke villet tillægge nogen stor Betydning; jeg tillægger disse Anlæg megen Betydning og talder dem aldeles ikke